

דוד צפניה ז"ל

השבוע הלכה מאתנו דמות ציורית ויוצאת דופן
בסביבתנו.

על חייו מחוץ למשק ידענו רק מעט, אך בהופיעו
בחצר, יום יום, מיד היתה בשרכת אחריו שורה של זאטוטים
בלהבים. זה מבקש תרמילי כדורים וזה מבקש שיעלוהו
על הסוס, ולכולם היה בעצה בחיור ובמילה טובה. "דוד
השומר" היו קוראים, ואהבו אותו, כי הוסיף לחייהם מעט
מעולם האגדה.

בפשטות הליכותיו בתחבב על כולנו.
יהי זכרו ברוך.

אינגה

חולים, בחוסר סבלנות. והרופא הזדרז כל כך להתחיל לטפל בהם עד שבצעדיו הראשונים החליק ועיקם את רגלו. החולים-מרוכזים רחמנות עליו, הבריאו חיש מהר...

* שמענו על זוג צעיר המתכוונן להנשא בעתיד הקרוב: גבי ובורית. התאריך: חודש יוני 1971. מזל טוב!

* מוסי ולו עלו ירושלימה ליצג אותנו בהזדהות עם שובתי הרעב ליד הכתל המערבי.

* אמרנו כבר בעבר כי דור ההמשך אינו מכזיב. בני כתת דרור תופסים מקום של כבוד בין צעירנו. שמענו כי הם מושיטים עזרה, דרך קבע, למטפלות בבתי הילדים: בהבאת נפט, מילוי התבורים ובעבודות קשות אחרות כגון אלה. המטפלות מלאות הערכה!

* מספרת יונה אורן-רייבס כי שוחחה עם טל קלמן (בן שנתיים וחצי) - אשר בא לראות את איל התיבוק. תוך שיחה אמרה: גם לכם יהיה עוד מעט תיבוק! - כן, עונה הזאטוט - אבל שלנו יהיה חדש!

ימי הולדת

28/12 - משה בן-חיים
- דוד לוי
- פיליס קולט
- מיכה ליפשיץ
30/12 - שוש בן צבי
1/1 - ישראל אנידור
- גב' ברנשטיין
2/1 - הנרי בן-יהודה

כליל שבת שמענו מפי גרשי הסבר די זקיף על מעבדות ליחסי אנוש. טוב היה לשמוע על בושא זה, שמנסר בימינו: חללו של עולם. מספר השומעים היה גדול והאולם התמלא מפה לפה.

מופתי השתתף ביום עיון שבקרא בשם הנכבד "פתרון קונפליקטים בעבודה". ומה מסתבר? אותם העקרונות ששמענו מפיו של גרשי, על יצירת אמון בין האנשים, פתוח כושר ורצון ההקשבה של איש לרעהו ונקודות נוספות על אותו "גל" הודגשו גם באותו יום יעיון. בראה שמתלבשים עלינו מכל הצדדים ומנסים לעשות את העולם הזה למקום נעים יותר ובוה יותר לחיות בו... מי יתן ויצליחו.

הלן לויז נסעה לאנגליה לרגל פטירתו של אביה. קבלי תנחומים.

דוד צפניה, אשר היה שומר השדות שלנו בשנים האחרונות לקה בהתקפת לב ונפטר. אנו משתתפים בצערה של המשפחה. במיוחד יחושו בחסרונם הקטנים שלנו.

* מפעם לפעם אנו שומעים ברדיו אזהרות לנהגים הנוהגים על כביש רטוב. מסתבר שגם הולכי הרגל מוטב להם להזהר. שמענו על כמה מקרים שהולכי רגל, או נכון יותר לומר - עולי-גדרגות, החליקו ונפלו מן המדרגות העולות לחדר האוכל. במקרה אחד החליק חבר וכמעט שדרס תחתיו נערונת קטנה שהלכה לה לתומה מאחוריו. במקרה אחר מעדה וקד הדר וגרמה לעצמה חבלה ברגלה. ובכן, שימו לב: זהירות מונעת אסון, במיוחד בימי חורף רטובים ובוציים ועל אחת כמה וכמה על המדרגות...

* ביסינו לקבל מפי פיל סיפור על השלג ברמה, אך בינתיים הספקנו רק לשמוע שאין מה לזאוג. החברה מהלכים מרופדים מכל עבר, כמו דובונים עגולים, וכלל לא קר להם. ממש מעורר קנאה... ועוד ספור מן הרמה: יום אחד הגיע הרופא הצבאי וכבר חיכו לו כמה

לפני שבוע הופיע מכתבה של בת-שבע בדבר ארוחו
הערב במוצאי שבת. להלן תגובה באותו נושא:

בת שבע צודקת אך היא גם טועה. היא צודקת בציוור התמונה העגומה
של חדר-האוכל שלנו במוצאי שבת. לא תמיד יש רק 13 חברים במקום.
לעיתים יש כ-40 אֶוֹכְלִים ואף יותר מזה אך תמיד יש רשם שאלה היתומים
של הקיבוץ, וגם אם עובדים למענם, כביכול, כארבעה תורבים הרי אין אף
אחד שדואג להם. ארוחת ערב זו גורמת דכאון ובושה בשל ההזנחה וחסר
האיכפתיות שזו היא מבטאת.

מה אם כן הטעות של בת-שבע?

נראה שלא תמיד יש להחליט על חיסול דבר שלא הצליח. יש גם
אפשרות לשפרו. כבר קראתי על הצעות במשקים לחסל ארוחת צהרים בחדר-האוכל
בשבתות, כי הרי האורחים זוללים הכל וחבר שמאחר אינו זוכה למנה.
האם תמיד החיסול היא הדרך?

במעט מאד דאגה היה אפשר לספק אותם חברים שאינם יכולים או
אינם רוצים לבשל בביתם ולהכין גם להם ארוחה, שגם אם איננה דשנה
כפי שנוהגים בבתי-החברים הרי היא יכולה להיות מתקבלת על הדעת.

טומי

לקראת מפגש חוגי הבית

בקרו בפגש שוב במסגרת של חוגי הבית. קבענו את הנושא
ואת המועד, אבל את המקום עוד לא קבענו. וכאן עלולה להיות בעייה
קטנה.

בעבר טרחו החברות ואפו עוגות נהדרות לקבלת פני האורחים,
עד שכל החברות מרגישות שעליהן לאפות 2 עוגות או 3 - לפחות אחת מהם
מהן עם קרם - כדי להיות מארחת טובה. ולא לכל חברה יש זמן לזה.
אני רוצה לפרסם פה שאין חובה לאפות! כמובן, כולם נהנים מביבוד
טעים, אבל השיחה תנוהל גם כשמוגש רק כוס תה. אין צורך בהרבה
אשמה אם לא היה זמן - או מרץ - לאפות עוגה.

אני מקווה שהפעם השיחה תהיה כל כך מענינת שכולם ישכחו
לאכול ולשתות.

יונה

הודעה חשובה לחיילי

1. יש לסמן את הבגד לפני טיוכנס לכביסה.
 2. להכין רשימה בכתב ולהביא אותה כשבאים לקחת את הכביסה,
 3. לבוא לקבל את הכביסה רק בין השעות 12.00 - 12.30.
 4. לא נשאיר את הכביסה בחוץ בסיום העבודה.
- טינוי זה בא בגלל המספר הרב של אבודות.

המחסבאית

משפט לביגורד

אני מביח שרבים מאתנו מקשיבים לחדשות המועטות המסתובבות החוצה מברית המועצות לא רק בחרדה אלא עושים חשבון בפש המתחיל וגומר בשאלה: "מה הייתי עושה אני לו הייתי יהודי ברוסיה היום?" אחד הדברים התמוהים ביותר הוא חזקה של היהדות, של הזיקה הלאומית שזקפת ראש אחרי הרבה שנות שתיקה. איך יתכן שצעירים שחונכו הרחק מערכי עמנו וכלי לספוג מפי אבותיהם את התורשה היהודית, קמים ומכריזים בארץ שבה ההכרזה היא זכותו הבלעדית של השלטון "אנו יהודים ורוצים לחזור הביתה!"? אולי כשמדברים על ביסים זה יין לסוג חניסים שאם לא היית בתקופת התרחשותם היית מטיל ספק באמיתותם. אומרים שמתכבני המשפט מתכוונים לפרסם פסק דין וגזר דין זמן קצר לפני חג המולד. האם יש כאן סמליות הרוצה לקשר את היהודי הבוגדני עם הבוגד הנצחי בעיני הנצרות - יהודה איש קריות? או שמא טעו חברינו זנייב וקוסיגין ושכחו שבעונה זו חוגגים היהודים את חג החנוכה? ברור שלא נשכח ובכל בית אב יהודי בודאי יימצאו הקבלה בין יהודים שבחלו ביוונות לבין יהודי הדממה שאין בכונותם לסגוד לאל הכוזב היושב בקרמלין. נוכח גבורה זו של יהדות רוסיה ליבי מלא גאווה על היותי יהודי.

יחסי אנוש

-הלכת לשמוע את גרשי מרצה על "יחסי אנוש"?
-השתגעת? יש לי כל כך הרבה יחסי אנוש בתוך הענף במשך השבוע שמספיק לי.
-בדיוק לזה התכוונן! אילו התיחסת לחבריי לעבודה בגישה יותר סלחנית, מבינה! -!
-תהיה בן אדם ושתוק! ולפני שאתה עושה את זה גלה גישה אנושית ותן לי את הלחם.
-כך אתה רוצה לגמור שיחה? אילו היית צעיר הייתי מכין את זה; אילו היית זקן סלחתי לך אבל אתה סתם חפץ בלתי מוגדר!
-אוהו. שוב אתה מנסה לעצבן אותי. אני בא לאכול בשקט, לקוא עתון ולהתאבל על הפסד בכדורגל לקוראנים ואתה משגע אותי ביחסים.
-אבל איפה החוש החברתי שלך, איפה האחרייות הקולקטיביות...?
-המה? שמע חביבי, אני אולי נראה קצת לא מחונך ואמת הדבר שקל לי לקרוא בשיש תמונות אבל אני יודע מה הם עושים ב"מעבדה" ליחסים אלה - שוכבים על הריצפה ערומים קודקוד לקודקוד וזה בקרא קומוניקציה בלתי מדברת! בחורף קר מדי להתפשט וחוף מזה אני חבר ממוצע - יושב בשתי וגדות אבל אל לא יודע למה; יוצא לגיוסים כמעט לבד, אף פעם לא שובת, אוהב את אשתו שלו, לא מבין בכלל את ילדיו. תן לי להאבק עם הקווקר בשקט...
...משך...

חורף

בארץ יש למעשה רק שתי עובדות בשנה, קיץ וחורף. ואם אנחנו עדיין ממשיכים לדבר על סתיו ואביב הרי זה שריד של מסורת הארצות הממוזגות שבהן תקופת השלכת ותקופת הפריחה ביכרות בהבדלים שביניהן. בלי ספק החורף ירד עלינו השנה בתבופה עזה. לא רק שפיסגות החרמון ו"האבטי-לבנון" לבשו כיפות לבנות אלא שאותות חורף אחרים הופיעו בבת אחת. הרדיו מזהיר מפני החלקה בכביש רטוב אך הנהג שאיננו בזהר ומוצא שהחלקות מובילות ישר לעצים או לתעלות שבצידי הדרך מתרגז, אם הוא עדיין חי, על הגורמים שדאגו למזג אויר כזה. צפורים רבות צפות על פני הבריכות שבעמק החולה - כנראה שבקרבת המים הם יותר מבאוויר הקריר.

יש המשך...

לובן הכפור מקשט את כרי הדשא ומודדי הגשם מתחילים לבוא על ספוקם. הילדים, כמו ארבת השלג שפרוותה בקיץ חומה ובחורף לבנה, אף הם משנים את תלבושתם! החולצות הצבעוניות פיבו מקום למעיל רוח כהה, (קבוצת תלמידים שמחכה לאוטובוס בבוקר דומה ללהקת עורבים שיושבת על חוטי החשמל) והסנדלים הוחלפו בנעלים שמכבה משרת דבק מהם - בוז! קול המטפלת נשמע בארץ - "בובל'ה, אולי תלבש עוד סוודר?" הערפילים מתפשטים על פני החולה, מנמיכים את כרסיהם על פני השדות וה"פירסייד" מחמם רק את זה שיושב עליו וגורם כאב ראש לכל אחד.

מבחינת השוני והגיוון זו העונה המעניינת בשנה אבל כיוון שקיימות אשליות בקשר לאקלים הארץ-ישראלי, איבנו מוכנים לתופעות השונות שהן חלק בלתי נפרד מחוויות החורף. התייחסנו ברצינות יתרה לפרסומת משרד התיירות: "לך בעקבות השמש לישראל!" רק צריכים לשמוע סיפורים מן המילואימניקים על הקור ברמה כדי להבין שהגולן לא מושפע מפרסומת זו. בארופה החורף קשה עוד יותר אבל היות ומכירים בקיומו מסתדרים טוב מאד למשך תקופתו. שדות התעופה מצויידים באביזרי ביווט; הכבישים מתאימים נסיעה בכל מזג אוויר; בכל בית, קטן כגדול, ההסקה המרכזית מרחיקה למוזיאון את תנורי הנפט המסריחים והמעילים ונעליים חמים ניתן לצאת החוצה. הגיע הזמן שגם אנחנו נקח בחשבון את החורף הקצר אך הקשה ונתכוון להנות כראוי מערפל, גשם, רוחות עזות, קור והצבעים החורפיים הנוחים לעיין.

"ששת האמיצים"

בימים שעוד לימדתי באילת-השחר הזדמן לי לשמוע מורה דרך לתיירים מסביר לקבוצת אמריקאיים פעורי-פה, בעומדו על שברי מטוס סורי שהופל בתקופת מלחמת הקוממיות, מעשים בפלאים שנעשו ע"י שכניו בהפילם אוויריה סורית שלמה בעזרת רובי צייד ובשק אחר ששרד ממלחמת קרים. הוא לא היה רחוק מלהפליג בספור דמיוני שבו מגיבי אילת-השחר, מצויידים בחביתות, חיצים וקשתות הדפו צבא מודרני. אם אי פעם עלה בידך לשאול מורה דרך "מוסמך" למה הוא "מגזים" כל כך - הריחו מושך בכתפיו ואומר: "חביבי, הכל טוב למען הציונות! מה? אספר להם את האמת החיוורת? מה יקרה לתרומות למגבית המאוחדת? שמע לי חבר, אני ארהב את הקיבוצים ומי ידאג לפרנסתם אם לא אנחנו מורי הדרך?"

נו, התיירים מגיעים כיום גם לכפר-הנשיא וראיתי מורה דרך אחד מביט בששת צבורות הברזל שבולטים מן המרצפות בכניסה לחדר-האוכל. רציתי לגשת אליו ולהסביר לו שכאן היו צריכים להיות שני ספסלי עץ לבחירות אמהות שמחכות לפעוטיהן העומדים בתור לקפוץ מן הקומה העליונה אבל הרגשתי שהספור פרוזאי מדי. שתקתי אבל אני סבור שבוא יבוא יום כשיספרו על ששת צבורות הברזל ספור גבורה מרתק...: "רבותי, בצבורות אלה שמים ביום ההתיישבות של קיבוץ אמיץ זה ששה דגלים כדי לסמל את גבורתם של ששה אנשים שאלמלא עמדו בפרץ מי יודע האם הגליל העליון היה ניצל. היו אלה יושקה, מושקה, קטיבקה, בטיבקה, ליובה וטובה מיוגוסלביה, אלבניה, סרביה, טרנסילבניה, ארגנטינה ומונאקו שעמדו כאן בגד דרויזיה משוריינת של הסורים. באנבים הם הדפו התקפה אחרי התקפה וכשאזלו האבנים השתמשו ברימוני יד. 6 ימים עמדו הששה ואז, רק אז הגיעה התגבורת. קטיבקה ובטיבקה ילדו למחרת היום ואבי רבותי - שמי אז היה ליובה - הייתי המילד. אבקש מכם לעמוד דום לזכר ימי-עופרת והאשה הישראלית שלא החמיצה הזדמנות ללדת...". ואחרי דקה הקהל הביגש לוחץ את ידו בקריאות "ברבו, בפלא, אני תורם עשרת אלפים דולר...". אישית הייתי רוצה לראות ספסלים שם...

האם שמת לב פעם לאנשים שמביאים את בושאי האוכל וכדי השתיה לילדים? אותם אנשים שסוחבים את הכביסה המלוכלכת, שמטאטאים את רצפת המרכז הצבורי ושמבקים את בתי השמוש? נכון, הם בודדים, והם רשלים ובכלל, רואים מיד שהם עושים את עבודתם במגמה אחת - לגמור.

אבל חשבת פעם עליהם? הם באים לקיבוץ במחשבה שיבואו לחברה שיוויונית, שבה הם יהיו ככל אחד, והנה, הם מוכנסים בתור פועלים-שחורים. וברור להם - מהתחלה - שהקיבוץ מקבלם רק בכדי לנצל אותם, ולהוציא מהם את המקסימום של עבודות לא בעימות. לא יעזרו כל אותם קיבוצניקים טובים שיושבים במשרד, שיבואו לשכנע את האורחים-העובדים ואת בני הגרעין שהקיבוץ הוא ביתם, ושהקיבוץ אוהב אותם, כי הרי היחס המכריע הוא מה שהם מרגישים על בשרם.

וכאן, אפשר להוסיף כי לצעירים האלה אין שום זכות דמוקרטית בקיבוץ. הם יודעים, שברגע לא יעשו את עבודתם כראוי או יתלוננו קצת מעל למידה - יסולקו מן הקיבוץ. לכן, כל המוטל עליהם היא לעבוד ולשתוק וברור שהעבודה בצורה כזאת תצא רשלנית.

מה מונע מן הקיבוץ לסדר תור באותן עבודות לא בעימות? תור שבו יכללו כל חברי המשק וכן האורחים-עובדים וחברי הגרעין, להוציא את אלה שלא מסוגלים מבחינה גופנית או מבחינת חינוכית בעבודה. כל שבוע יעשה אדם אחד את העבודה, כך שבסיומם יצא שכל אחד יתן שבוע אחד בשנה, לכל היותר, לתורנות, דבר שבהחלט ניתן, ודבר שיטיב את הרגשתם של כולם.

האם אינך משפיל את עיניך לפעמים כשאתה נכנס ומגפוף מותירים עקבות בוץ, ולפניך אחד מאותם צעירים מטאטא, ועל פניו הבעת סלידה?

שלומית ע.

טלביזיה ומועדון-בעיות הבעיות!

באסיפה האחרונה קרא המזכיר לחברים להביא הצעות ממשיות לפתרון הבעיה.

החברים מתבקשים לחשוב מהר ולהגיש הצעותיהם לראובן מ', עד סוף השבוע הבא.

תודה

מכירת בגדים

המכירה תתקיים ביום שבת (מחר) מ-10.30 עד 12.00.

חברות אשר קנו פריטי-לבוש במכירה הראשונה מתבקשות לבוא אחרי 11.00.

שריטה

הודעה מהאקונומיה

האקונומיה תהיה פתוחה לחברים בין השעות 11.00 - 13.00, בכל ימות השבוע (מלבד שבת).

על ארוחות משותפות בימי ששי

בישיבת ועדת העבודה בדברו הבעיות שעוללות להתעורר מטעמי עבודה אם נתחיל להפעיל את התכנית של קבלת שבת לכל החברה בימי ששי. ואלה הן המשמעות:

- (1) חבר או חברה, (או מספר חברים או חברות ברוטציה), חייבים להיות אחראים כל יום ו' על כל הבושא של ארוחה משותפת - הווה אומר יום העבודה שלהם יוקדש לצורך זה ביום ו'.
 - (2) תוספת של פעמיים שעותיים לעבודה בחדר האוכל ביום ו' אחת"צ.
 - (3) תוספת (ולמעשה מציאת) 2 חברים מידי שבוע למסירת שבת בחדר-האוכל (ס"ה 8 שעות), לשטיפת כלים, סידור ח"א וכו'.
 - (4) בוסף לתורנים בימי ששי בערב (בערך 4 - כלומר כל חבר, אחת ל-6 חודשים, לשעה), בזדקק לעוד 4 (כלומר התור יגיע אחת ל-3 חודשים). יש להציח גם שהתורנות הזו תהפך ל- $1\frac{1}{2}$ שעות עד שעתיים.
- בשלב זה ועדת עבודה אינה מביעה דעה בענין, אלא רק בודקת את הבושא מבחינת ימי עבודה. אם כן, הסיכום הוא:

- (1) תוספת 1 י"ע (אחראי) ביום ששי (1.0 י"ע)
 - (2) תוספת 2×2 ש"ע (עזרה) ביום ששי (0.4)
 - (3) תוספת 2 מסירות $4 \times$ ש"ע (שטיפה) ביום ששי (1.0)
 - (4) תוספת 4 תורנים $\times 1\frac{1}{2}$ ש"ע (0.6)
 - (5) תוספת ל-4 תורנים קיימים $\frac{1}{2}$ ש"ע (0.2)
- ס"ה תוספת $3\frac{1}{2}$ י"ע לשבוע
(כלומר כ-180 י"ע לשנה - בערך 5.000 ל"י)

ועדת עבודה הסכימה לב"ל לתקופת בסיון של מקסימום 3 חודשים, עם דיון מחודש בבושא בתום הבסיון.

אדי

ד"ח מיושבת המזכירות מ-18/12/70

נוכחים: אריק, ריבי, מיכאל, ינקל, מינה, דוד א' גרשון
נעדרו: ג' יסון.

x x x x x x x x x

1. סדרן עבודה

המזכיר המליץ שהרולד לא יכנס לתפקיד מיד עם חזרתו. סוכס, בהסכמתו של איזק, שהוא ימשיך כסדרן 4 חודשים נוספים, עד פברואר 1971. הוטל על ועדת המיבוים להציע שמות לסדרנים הבאים.

2. נסיעה מיוחדת לחו"ל

המזכירות אשרה נסיעה מידית של הלן לחו"ל לביקור אצל אביה החולה. בינתיים נודע דבר פטירתו של האב.

3. טלביזיה - ילדים

המזכיר הביא את הצעותיהן של ועדת הגיל הרך וועדת בית-הספר בקשר לביקורי הילדים בטלביזיה. המזכירות הטילה על המזכיר למסור לגורמי החינוך על השיחה שהתקיימה בענין זה ואז יובא הענין שנית לסיכום סופי.

x x x x x x

מהחלטות האסיפה מ-19/12/70

1. ועדת התרבות הביאה ערעור על ההחלטה להקים מחיצה במועדון. הערעור התקבל ברוב קולות.

2. מקום הטלביזיה

לאור ההחלטה הב"ל התקיים דיון על מקומה של הטלביזיה. סוכס שועהת התרבות תכין הצעה קונקרטית. החברים יפנו הצעותיהם בדיון לו. התרבות.

שבת הכשרה - "איחוד הברנים"

החלט עקרונית לקבל את "שבת ההכשרה". לא היתה התנגדות.